

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 106/23

Luxemburg, 22 iunie 2023

Hotărârea Curții în cauza C-660/21 | K.B. și F.S. (Invocare din oficiu în domeniul penal)

Protecția drepturilor fundamentale: dreptul UE nu se opune, în principiu, interdicției ca instanța națională să invoce din oficiu o încălcare a obligației de a informa prompt un suspect cu privire la dreptul său de a păstra tăcerea

Cu toate acestea, este necesar și ca suspectul să nu fi fost privat de posibilitatea concretă și efectivă de a avea acces la un avocat, la nevoie recurgând la asistență juridică, și să fi avut, la fel ca, dacă este cazul, avocatul său, dreptul de acces la dosar și de a invoca această încălcare într-un termen rezonabil

Două persoane care se aflau noaptea lângă un camion în parcare a unei întreprinderi au atras atenția unor agenți de poliție judiciară, care au inițiat de îndată o anchetă privind o infracțiune flagrantă pentru fapte de furt de carburant. Aceste persoane au fost interogate la fața locului fără ca drepturile lor să le fie notificate și apoi au fost reținute. Drepturile le-au fost notificate abia puțin mai târziu, în special dreptul de a păstra tăcerea.

În cadrul procedurii penale, tribunal correctionnel de Villefranche-sur-Saône (Tribunalul Corecțional din Villefranche-sur-Saône, Franța) apreciază că, din cauza acestei notificări tardive, au fost încălcate drepturile persoanelor acuzate garantate de dreptul Uniunii¹. În aceste condiții, percheziția vehiculului, reținerea suspectilor și toate actele care decurg de aici ar trebui, în principiu, să fie anulate. Totuși, Cour de cassation (Curtea de Casație, Franța) a interpretat Codul de procedură penală în sensul că interzice instanțelor de fond să invoce din oficiu încălcarea obligației de a informa prompt o persoană suspectată sau acuzată cu privire la dreptul său de a păstra tăcerea.

În consecință, Tribunalul Corecțional solicită Curții de Justiție să stabilească dacă dreptul Uniunii se opune unei astfel de interdicții de invocare din oficiu.

În hotărârea pronunțată astăzi, Curtea statuează că **interdicția** impusă instanței penale de fond de a invoca din oficiu încălcarea în discuție în vederea anulării procedurii penale **respectă**, în principiu, **dreptul la o cale de atac efectivă și la un proces echitabil**, precum și dreptul la apărare, atunci când **persoanele suspectate sau acuzate sau avocatul** acestora au avut **posibilitatea concretă și efectivă de a invoca încălcarea în cauză într-un termen rezonabil și au dispus în acest scop de accesul la dosar**.

Curtea subliniază însă că, pentru a asigura efectul util al dreptului de a păstra tăcerea, această concluzie nu este valabilă decât în **măsura în care persoanele suspectate sau acuzate au dispus în mod concret și efectiv**, în termenul care le este acordat pentru a invoca o asemenea încălcare, **de dreptul de a avea acces la un avocat**, așa

¹ Obligația autorităților de a notifica prompt dreptul de a păstra tăcerea este prevăzută la articolele 3 și 4 din directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale), transpuse în dreptul național (JO 2012, L 142, p. 1),

cum este consacrat de dreptul Uniunii și astfel cum este **facilitat de mecanismul asistenței juridice**. Ea precizează în plus că, dacă aceleași persoane renunță la această posibilitate, ele trebuie în principiu să suporte eventualele consecințe ale acestei renunțări, în cazul în care ea s-a efectuat **în conformitate cu condițiile prevăzute de dreptul Uniunii**. Acesta prevede în special că persoana suspectată sau acuzată trebuie să fi primit, în scris sau verbal, informații clare și suficiente într-un limbaj simplu și comprehensibil despre conținutul dreptului de a avea acces la un avocat și posibilele consecințe ale renunțării la el și că renunțarea trebuie să fie făcută în mod voluntar și neechivoc.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral și rezumatul](#) hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Rămâneți conectați!

